

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
story-מעשה O

◊ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סנטר מכור, אנקולמוס אינו מכור.	ר' יהודה:											◊ !	סח:
ומי מצית אמרת: רבי יהודה כרשב"ג סבירא ליה? והא רבי יהודה כרבנן סבירא ליה												◊ ?	סח:
אבל לא שיריה ולא בנותיה	דקתני סיפא:											◊ ?	סח:
ואילו רשב"ג האמר: מכר את העיר - מכר בנותיה	[רשב"ג]											◊ ?	סח:
המוכר את העיר - לא מכר את בנותיה	דתניא: [ת"ק]											◊ ?	סח:
המוכר את העיר - מכר בנותיה	רשב"ג											◊ ?	סח:
רבי יהודה סבר ליה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.												◊ !	סח:
ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל דגים.												◊ ■ ■	סח:
היו לה בנות - אין נמכרות עמה היה לה חלק אחד בים וחלק אחד ביבשה, ביברים של חיה ושל עופות ושל דגים - הרי אלו נמכרים עמה	ורמינהי:											◊ ?	סח:
לא קשיא: הא דנגיח קאיהי לגו, והא דנגיח קאיהי לבר.												◊ !	סח:
ולא את חורשין המוקצין לה	והא קא תני:											◊ ?	סח:
אימא: המוקצין הימנה.												◊ !	סח:
המוכר את השדה - מכר את האבנים שהם לצרכה, ואת הקנים שבכרם שהם לצרכו, ואת התבואה שהיא מחוברת לקרקע, ואת חיצת הקנים שהיא פחותה מבית רובע, ואת השומירה שאינה עשויה בטיט, ואת החרוב שאינו מורכב, ואת בתולת השקמה אבל לא מכר לא את האבנים שאינן לצרכה, ולא את הקנים שבכרם שאינן לצרכו, ולא את התבואה שהיא תלושה מן הקרקע												◊ ■ ■	סח:
בזמן שאמר לו: היא וכל מה שבתוכה - הרי כולן מכורין												◊ ■ ■	סח:
בין כך ובין כך, לא מכר לא את חיצת הקנים שהיא בית רובע, ולא את השומירה שהיא עשויה בטיט, ולא את החרוב המורכב, ולא את סדן השקמה.												◊ ■ ■	סח:
מאי אבנים שהן לצרכה?												◊ ^	סח:
אבני דאכפא.	הכא תרגימו:											◊ !	סח:
אבנים הסדורות לגדר.	עולא											◊ !	סח:
אבנים צבורות לגדר	והא תני ר' חייא:											◊ ?	סח:
סדורות.	תני:											◊ !	סח:
אבני דאכפא	הכא תרגימו:											◊ ■	סח:
דמתקנן אע"ג דלא מחתן	לר"מ:											◊ ■	סח:
הוא דמחתן.	לרבנן:											◊ ■	סח:
אבנים הסדורות לגדר	ולעולא דאמר:											◊ ■	סח:
דמתקנן אע"ג דלא סדרן	לר"מ:											◊ ■	סח:
הוא דסדרן.	לרבנן:											◊ ■	סח:
ואת הקנים שבכרם שהן לצרכו.												◊ ■	סח:
קנים מאי עבידתיהו?												◊ ?	סח:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ⚡
answer-תירוץ ! **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קנים המחולקין שמעמידים תחת הגפנים	דבי רבי ינאי:										◊	!
דמשפין אע"ג דלא מוקמן	לר"מ:										◊	!
הוא דמוקמן.	לרבנן:										◊	!
ואת התבואה המחוברת לקרקע וכו'.												■
ואע"ג דמטאי למיחצד.												◊
ואת חיצת הקנים שפחותה מבית רובע.												■
ואע"ג דאלימי.												◊
ואת השומירה שאינה עשויה בטיט.												■
אע"ג דלא קביעא בארעא.												◊
ואת החרוב שאינו מורכב, ואת בתולת השקמה.												■
אע"ג דאלימי.												◊
אבל לא מכר את האבנים שאינן לצרכה.												■
למ"ד אבני דאכפא [הגהות הב"ח]	[הכא תרגימו]											■
דלא מתקנן	לר"מ:											◊
דלא מחתן.	לרבנן:											◊
אבנים הסודרות לגדר	ולעולא דאמר:											■
דלא מתקנן	לר"מ:											◊
דלא סדרן.	לרבנן:											◊
ולא את הקנים שבכרם שאינן לצרכו.												■
דלא משפין	לר"מ:											◊
דלא מוקמן.	לרבנן:											◊
ולא את התבואה התלושה מן הקרקע.												■
ואע"ג דצריכא לארעא.												◊
ולא את חיצת הקנים שהיא בית רובע.												■
ואע"ג דקטיני.												◊
לא חיצת הקנים בלבד, אלא אפילו ערוגה קטנה של בשמים ויש לה שם בפני עצמה - אינה נמכרת עמה.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											◊
והוא דקרו לה וורדא דפלניא.	רב פפא:											■
ולא השומירה העשויה בטיט.												■
ואע"ג דמחברא בארעא.												◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מלבנות של פתחים, מהו?	בעי רבי אלעזר:										^	◇	סט.
היכא דמחברי בטינא לא תיבעי לך - דהא מחבר, כי תיבעי לך - דנקיטי בסיכי, מאי?											^	◇	סט.
תיקו.											!		סט.
מלבנות של חלונות, מהו?	בעי רבי זירא:										^	◇	סט.
מי אמרינן: לנוי בעלמא הוא דעבידי, או דלמא כיון דמחברי - מחברי?											^		סט.
תיקו.											!		סט.
מלבנות של כרעי המטה, מהו?	בעי רבי ירמיה:										^	◇	סט.
כל היכא דמיטלטלי בהדה לא תיבעי לך - דהא מיטלטלי, כי תיבעי לך - היכא דלא מיטלטלי, מאי?											^		סט.
תיקו.											!	◇	סט.
ולא את חרוב המורכב ולא סדן השקמה וכו'.												■	סט.
מנא הני מילי?											^		סט:
דאמר קרא: (בראשית כ"ג) ויקם שדה עפרון אשר במכפלה וגו', מי שצריך לגבול סביב, יצאו אלו שאין צריכין לגבול סביב.	רב יהודה אמר רב:										!	◇	סט:
מכאן למצרים מן התורה.	רב מרששיא:										■	◇	סט:
האי מאן דמזבן ארעא לחבריה, צריך למכתב ליה: קני לך דיקלין ותאלין והוצין וציצין, ואע"ג דכי לא כתב ליה הכי קני, אפ"ה שופרא דשטרא הוא.	רב יהודה:										■	◇	סט:
אמר ליה: ארעא ודיקלי											^	◇	סט:
חזינן, אי אית ליה דיקלי - יהיב ליה תרי דיקלי, ואי לית ליה - זבין ליה תרי דיקלי, ואי משעבדי - פריק ליה תרי דיקלי.											!		סט:
ארעא בדיקלי											^	◇	סט:
חזינן, אי אית בה דיקלי יהיב ליה, ואי לאו - מקח טעות הוא.											!		סט:
ארעא בי דיקלי											^	◇	סט:
לית ליה דיקלי, דחזיא לדיקלי קאמר ליה.											!		סט:
אמר ליה: לבר מדיקלא פלניא											^	◇	סט:
חזינן, אי דיקלא טבא הוא - שירי שייריה, אי דיקלא בישא הוא - כל שכן הנך.											!		סט:
אמר ליה: לבר מאילני											^	◇	סט:
אי אית ליה אילני - לבר מאילני, אי אית ליה דיקלי - לבר מדיקלי, אי אית ליה גופני - לבר מגופני, אילני וגופני - לבר מאילני, אילני ודיקלי - לבר מאילני, גופני ודיקלי - לבר מגופני.											!		סט:
כל שעולין לו בחבל - הוי שיוור, כל שאין עולין לו בחבל - לא הוי שיוור	רב:										■	◇	סט:
כל שהעול כובשו - לא הוי שיוור, כל שאין העול כובשו - הוי שיוור	דייני גולה:										■	◇	ע.
ולא פליגי: הא בדיקלי, הא באילני.											■	◇	ע.
חזין מחרוב פלוני, חזין מסדן פלוני, מהו? אותו חרוב הוא דלא קני, הא שאר חרובים קני, או דלמא שאר חרובין נמי לא קני?	בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת:										^	◇	ע.
לא קנה.	אמר ליה: [רב ששת]										!	◇	ע.

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story O</p>	<p>statement-מימרא- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer! ראיה-proof- ■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חזן מחרוב פלוני, חזן מסדן פלוני - לא קנה	איתיביה:											ע.
מאי לאו אותו חרוב הוא דלא קנה, הא שאר חרובין קנה												ע.
לא, אפילו שאר חרובין נמי לא קנה.	א"ל: [רב ששת]											ע.
תדע, דאילו א"ל: שדי מכורה לך חזן משדה פלונית - ההיא הוא דלא קני, הא אחרנייתא קני? אלא לא קנה, ה"נ לא קנה.												ע.
חזן מחצי חרוב פלוני, חזן מחצי סדן פלוני, מהו? שאר חרובין ודאי לא קני, הא מה ששייר באותו חרוב קני, או דלמא אפילו מה ששייר באותו חרוב נמי לא קני?	איכא דאמרי, בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת:											ע.
לא קני.	אמר ליה: [רב ששת]											ע.
איתיביה: חזן מחצי חרוב פלוני, חזן מחצי סדן פלוני - שאר חרובין לא קנה	איתיביה:											ע.
מאי לאו שאר חרובין הוא דלא קנה, הא מה ששייר באותו חרוב קנה												ע.
א"ל: לא, אפי' מה ששייר באותו חרוב נמי לא קנה.	א"ל: [רב ששת]											ע.
תדע, דאילו א"ל: שדי מכורה לך חזן מחצי שדה פלוני - ההוא הוא דלא קנה, הא אידך קנה? אלא לא קני, ה"נ לא קני.												ע.
בעא מיניה רב עמרם מרב חסדא: המפקיד אצל חברו בשטר, ואמר לו החזרתים לך, מהו? מי אמרינן: מיגו דאי בעי אמר נאנסו - מהימן, השתא נמי מהימן, או דלמא אמר ליה: שטרך בידי מאי בעי?	בעא מיניה רב עמרם מרב חסדא:											ע.
מהימן.	א"ל: [רב חסדא]											ע.
ולימא ליה: שטרך בידי מאי בעי	[רב עמרם]											ע.
וליתעמיך, וכי א"ל נאנסו, מי מצי א"ל: שטרך בידי מאי בעי?	א"ל: [רב חסדא]											ע.
סוף סוף כי אמר ליה נאנסו לאו שבועה בעי?	א"ל: [רב עמרם]											ע.
ה"נ מאי נאמן? נאמן בשבועה.	[רב חסדא]											ע.
לימא, בפלוגתא דהני תנאי												ע.
שטר כיס היוצא על היתומים - דייני גולה אמרי: נשבע וגובה כולו	דתניא: [דייני גולה]											ע.
נשבע וגובה מחצה	דייני א"י:											ע.
ודכולי עלמא אית להו דנהרדעי												ע.
האי עיסקא - פלגא מלוה ופלגא פקדון	דאמרי נהרדעי:											ע.
מאי לאו בהא קא מיפלגי												ע.
מצי א"ל שטרך בידי מאי בעי	דמר סבר: [דייני גולה]											ע.
לא אמרי	ומר סבר: [דייני א"י]											ע.
לא, דכולי עלמא אית להו דרב חסדא, והכא בהא קמיפלגי												ע.
אם איתא דפרעיה מימר הוה אמר	דמר סבר: [דייני גולה]											ע.
אימור מלאך המות הוא דאנסיה.	ומר סבר: [דייני א"י]											ע.
המפקיד אצל חברו בשטר, ואמר לו החזרתיו לך - נאמן, ושטר כיס היוצא על היתומין - נשבע וגובה כולו.	שלח רב הונא בר אבין:											ע.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרת?!												ע:
שאני התם, דאם איתא דפרעיה מימר הוה אמר.												ע:
הלכתא: נשבע וגובה מחצה.	רבא:											ע:
הלכתא כדייני גולה.	מר זוטרא:											ע:
הא אמר רבא: נשבע וגובה מחצה	רבינא למר זוטרא:											ע:
אנן דדייני גולה איפכא מתנינן לה	א"ל: [מר זוטרא]											ע:
לא את הבור ולא את הגת ולא את השוכך, בין חרבין בין ישובין. וצריך ליקח לו דרך, דברי ר"ע	[ר"ע]											מ. ע.א.
אינו צריך.	חכמים:											ע.א.
בזמן שאמר לו חוץ מאלו - שאינו צריך ליקח לו דרך.	ומודה ר"ע:											ע.א.
מכרן לאחר - ר"ע אומר: אינו צריך ליקח לו דרך	[ר"ע]											ע.א.
צריך ליקח לו דרך.	חכמים:											ע.א.
בד"א - במוכר, אבל בנותן מתנה - נותן את כולה.												ע.א.
האחין שחלקו - זכו בשדה זכו בכולה.												ע.א.
המחזיק בנכסי הגר - החזיק בשדה החזיק בכולה.												ע.א.
המקדיש את השדה - הקדיש את כולה	[ת"ק]											ע.א.
המקדיש את השדה - לא הקדיש אלא את החרוב המורכב ואת סדן השקמה.	ר"ש											ע.א.
מאי שנא מכר ומאי שנא מתנה?												ע.א.
זה פירש וזה לא פירש.	פירש יהודה בן נקוסא לפני רבי:											ע.א.
האי זה פירש וזה לא פירש, זה לא פירש וזה לא פירש הוא												ע.א.
אלא, זה היה לו לפרש, וזה לא היה לו לפרש.												ע.א.
ההוא דאמר להו: הבו ליה לפלגא ביתא דמחזיק מאה גולפי, אשתכח דהוה מחזיק מאה ועשרין												ע.א.
מאה אמר ליה, מאה ועשרין לא אמר ליה.	מר זוטרא:											ע.א.
במה דברים אמורים - במוכר, אבל בנותן מתנה - נותן את כולן?	רב אשי:מי לא תנן:											ע.א.
אלמא מאן דיהיב מתנה - בעין יפה יהיב, ה"נ מאן דיהיב מתנה - בעין יפה יהיב.												ע.א.
המקדיש את השדה - הקדיש וכו'.												ע.א.
אע"ג דאמור רבנן: הקונה שני אילנות בתוך של חבירו - הרי זה לא קנה קרקע, מכר קרקע ושייר שני אילנות לפניו - יש לו קרקע	רב הונא:											ע.א.
ואפי' לר"ע דאמר: מוכר בעין יפה מוכר, הני מילי גבי בור ודות דלא קא מכחשי בארעא, אבל אילנות דקא מכחשי בארעא, אם איתא דלא שייר, לימא ליה: עקור אילנך שקול וזיל.												ע.א.
המקדיש את השדה - לא הקדיש אלא חרוב המורכב וסדן השקמה	תנן, ר' שמעון:											ע.א.
מה טעם? הואיל ויונקין משדה הקדש	ותני עלה, אמר ר"ש:											ע.א.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story O	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואי סלקא דעתך שיוורי שייר, כי קא ינקי - מדנפשיה קא ינקי											⚡	◇	עא:	
ר"ש דאמר כר"ע, ורב הונא דאמר כרבנן.											!	◇	עא:	
כרבנן, פשיטא											⚡		עא:	
נפקא מינה, דאי נפלי הדר שתיל להו.											!	◇	עא:	
ומי מצית מוקמת לה לר' שמעון כר' עקיבא?											⚡		עב.	
הקדיש שלשה אילנות ממטע עשרה לבית סאה - הרי הקדיש את הקרקע ואת האילנות שביניהם, לפיכך כשהוא פודה - פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף פחות מכאן או יותר על כן, או שהקדישן בזה אחר זה - הרי זה לא הקדיש ולא את הקרקע ולא את האילנות שביניהם, לפיכך כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן ולא עוד, אלא אפילו הקדיש את האילנות וחזר והקדיש את הקרקע, כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן, וחזר ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף	והא תניא:										⚡	◇	עב.	
מני?											^	⚡	עב.	
אי רבי עקיבא											!	⚡	עב.	
מוכר בעין יפה מוכר, וכל שכן מקדיש	הא אמר: [ר"ע]										⚡	⚡	עב.	
אי רבנן											!	⚡	עב.	
מוכר הוא דבעין רעה מוכר, אבל מקדיש בעין יפה מקדיש	הא אמר: [רבנן]										⚡	⚡	עב.	
אלא פשיטא רבי שמעון היא											!	⚡	עב.	
ורבי שמעון אליבא דמאן?											^	⚡	עב.	
אי אליבא דר"ע											!	⚡	עב.	
מוכר בעין יפה מוכר, וכל שכן מקדיש	הא אמר: [ר"ע]										⚡	⚡	עב.	
אלא פשיטא אליבא דרבנן											!	⚡	עב.	
כי היכי דמוכר בעין רעה מוכר, מקדיש נמי בעין רעה מקדיש ומשייר ארעא.	וקא סבר ר"ש:										■	⚡	עב.	
ואלא קשיא: הואיל ויגקון משדה הקדש											⚡	◇	עב:	
לדידי, כי היכי דמוכר בעין רעה מוכר, מקדיש נמי בעין רעה מקדיש ושיוורי משייר, לדידכו, אודו לי מיהא דלא הקדיש אלא חרוב המורכב וסדן השקמה	אלא, רבי שמעון לדבריהם דרבנן קאמר להו:										!	◇	עב:	
לא שנא.	ואמרי ליה רבנן:										!	■	עב:	
במאי אוקימתא לה? כרבי שמעון											⚡		עב:	
ולא עוד, אלא אפילו הקדיש את האילנות וחזר והקדיש את הקרקע, כשהוא פודה - פודה את האילנות בשויהן, וחזר ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף	אימא סיפא:										■	⚡	◇	עב:
ואי ר' שמעון, ליזיל בתר פדיון וניפרקו אגב ארעייהו, דהא שמעינן ליה לר"ש דאזיל בתר פדיון											⚡	◇	עב:	
מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: (ויקרא כ"ז) ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאין ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה, דברי רבי יהודה ורבי שמעון	דתניא: [ר' יהודה ורבי שמעון]										■	⚡	◇	עב:
מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדיש, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? תלמוד לומר: ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה שדה אחוזה, יצתה זו שהיא שדה אחוזה	רבי מאיר:										■	⚡	◇	עב:
ואילו רבי יהודה ורבי שמעון, היכא דמת אביו ואחר כך הקדישה לא צריכי קרא, כי אצטריך קרא - היכא דהקדישה ואחר כך מת אביו, מנא להו? אי מהאי קרא, אימא: לכדברי מאיר הוא דאתא, אלא לאו משום דאזיל בתר פדיון											⚡		עב:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לעולם בעלמא רבי יהודה ורבי שמעון לא אזלי בתר פדיון, והכא קרא אשכחו ודרוש: א"כ, לכתוב קרא ואם את שדה מקנתו אשר לא אחזתו, אי נמי שדה אחזתו, מאי אשר לא משדה אחזתו? את שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה.	רב נחמן בר יצחק:											◇	עב:
חרוב המורכב וסדן השקמה - תורת אילן עליו ותורת קרקע עליו תורת אילן עליו, דהיכא דאקדיש או זבין שני אילנות והאי - יש לו קרקע תורת קרקע עליו, דלא מזדבן אגב ארעא.	רב הונא:											◇	עב:
עומר שיש בו סאתים - תורת עומר עליו ותורת גדיש עליו תורת עומר עליו, דשני עומרים שכחה, שנים והוא - אינן שכחה תורת גדיש עליו	ואמר רב הונא:											◇	עב:
עומר שיש בו סאתים שכחו - אין שכחה.	דתנן:											■	עב:
חרוב המורכב וסדן השקמה - באנו למחלוקת רבי מנחם ברבי יוסי ורבנן.	רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש:											◇	עב:
לימא: מחלוקת רבי שמעון ורבנן												⚡	עג.
הא קמ"ל, דרבי מנחם בר' יוסי כר' שמעון סבירא ליה.												!	עג.
הדרן עלך המוכר את הבית												◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כמיהם קומקומא דמיא מסגיא שתין פרסי, ושאדי פרשא גירא וקדמה ליה.	כי אתא רב דימי אמר:												עג
ההוא גילגלנא דימא הוא, דאית ליה תרי שייצי.	ואמר רב אשי:												עג
זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא ציפרא דקאים עד קרצוליה במיא ורישיה ברקיע, ואמרינן: ליכא מיא, ובעינן לרות לאקורי נפשין, ונפק בת קלא ואמר לן: לא תיחותו הכא, דנפלת ליה הציצא לבר נגרא הא שב שני ולא קא מטיא אארעא, ולא משום דנפיש מיא אלא משום דרדפי מיא.	רבה בר בר חנה:												עג
ההוא זיו שדי הוא, דכתיב: (תהלים ו) וזיו שדי עמדי.	רב אשי:												עג
זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא, וחזינן נהו אווזי דשמי גדפייהו משמניהו וקא נגדי נחלי דמשחא מתותייהו, אמינא להו: אית לן בגוייכו חלקא לעלמא דאתי? חדא דלי גדפא, וחדא דלי אטמא.	רבה בר בר חנה:												עג
כי אתאי לקמיה דרבי אלעזר, אמר לי: עתידין ישראל ליתן עליהן את הדין.	[רבי אלעזר]												עג
(סימן: כעפרא דתכילתא טרקתיה עקרבא לסלתיה)													עג
זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא, ואיתלוי בהדן ההוא טייעא, דהוה שקיל עפרא ומורח ליה ואמר: הא אורחא לדוכתא פלן, והא אורחא לדוכתא פלן. אמר' ליה: כמה מרחקינן ממיא? ואמר לן: הבו לי עפרא, יהיבנן ליה, ואמר לן: חמני פרסי. תנינן ויהיבנן ליה, אמר לן: דמרחקינן תלתא פרסי, אפכית ליה ולא יכילית ליה. אמר לי: תא אחוי לך מתי מדבר. אולי, חזיתינהו ודמו כמאן דמיבסמי וגנו אפרקיד, והוה זקיפא ברכיה חד מינייהו, ועייל טייעא תותי ברכיה כי רכיב גמלא וזקיפא רומחיה ולא נגע ביה. פסקי חדא קרנא דתכלתא חד מינייהו, ולא הוה מסתגי לן. אמר לי: דלמא שקלת מידי מינייהו? אהדריה, דגמירי, דמאן דשקיל מידי מינייהו לא מסתגי ליה. אזלי אהדרתיה, והדר מסתגי לן.	רבה בר בר חנה:												עג
כי אתאי לקמיה דרבנן, אמרו לי: כל אבא - חמרא, וכל בר בר חנה - סיכסא למאי הלכתא עבדת הכי? למידע אי כבית שמאי אי כבית הלל, איבעי לך למימני חוטיין ולמימני חוליות.	[רבנן]												עד
א"ל: תא אחוי לך הרר סיני. אולי, חזאי דהדרא ליה עקרבא וקיימא כי חמרי חוורת. שמעתי בת קול שאומרת: אוי לי שנשבעתי, ועכשיו שנשבעתי מי מפר לי?													עד
כי אתאי לקמיה דרבנן, אמרו לי: כל אבא - חמרא, כל בר בר חנה - סיכסא היה לך לומר: מופר לך.	[רבנן]												עד
דלמא שבועתא דמכול הוא.	והוא סבר: [רבה בר בר חנה]												עד
ורבנן?													עד
א"כ, אוי לי למה.	[רבנן]												עד
א"ל: תא אחוי לך בלועי דקרח. חזאי תרי ביזעי והוה קא מפקי קוטרא, שקל גבבא דעמרא ואמשינה במיא ודעציתה בראשה דרומחא ועייליה התם, וכי אפיק הוה איחרך איחרוכי. אמר לי: אצית מאי שמעת, ושמעית דהוה אמרין: משה ותורתו אמת והן בדאין. אמר לי: כל תלתין יומי מהדר להו גינהם להכא כבשר בקלחת, ואמרי הכי: משה ותורתו אמת והן בדאין.													עד
אמר לי: תא אחוי לך היכא דנשקי ארעא ורקיעא אהדדי. שקלתא לסילתאי אתנחא בכוותא דרקיעא, אדמצלינא בעיניה ולא אשכחיתה, אמינא ליה: איכא גנבי הכא? אמר לי: האי גלגלא דרקיעא הוה דהדר, נטר עד למחר הכא ומשכחת לה.													עד
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא כוורא דאפקיה לרישיה מימא, ודמיין עייניה כתרי סיהרי, ונפוץ מיא מתרתי זימיה כתרי מברי דסורא.	רבי יוחנן משתעי:												עד
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא כוורא דאפקיה לרישיה מימא, והוה ליה קרני וחזיק עליה: אנא בריה קלה שבים והוינא תלת מאה פרסי, ואזילנא לפומא דליותן.	רב ספרא משתעי:												עד
ההוא עיזא דימא הוא, דבחישא ואית לה קרני.	רב אשי:												עד
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן ההיא קרטליתא דהוה קא מקבעי בה אבנים טובות ומרגליות, והדרי לה מיני דכוורי דמקרי כרשא, נחית בר אמוראי לאתויה, ורגש ובעי לשמטיה לאטמיה, ושדא זיקא דהלא ונחת. נפק בת קלא אמר לן: מאי אית לכו בהדי קרטליתא דדביתוהו ד"ח בן דוסא? דעתידה דשדיא תכלתא בה לצדיקי לעלמא דאתי.	רבי יוחנן משתעי:												עד
זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא, וחזינן ההוא אבן טבא דהוה הדיר לה תנינא, נחית בר אמוראי לאתויה, אתא תנינא קא בעי למבלע לה לספינתא, אתא פישקנצא פסקיה לרישיה אתהפיכו מיא והוה דמא, אתא תנינא חבריה שקליה ותליה ליה וחיה. הדר אתא קא בעי בלעא לספינתא, הדר אתא ציפרא פסקיה לרישיה, שקליה לההיא אבן טבא שדויה לספינתא, הוה הני ציפרי מליחי בהדן, אותבינהו עלייהו, שקלוה ופרחו להו בהדה.	רב יהודה הינדוא משתעי:												עד

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע שהיו באין בספינה, והיה ר"א ישן ור' יהושע נעור, נדעזע ר' יהושע וננער ר"א. א"ל: מה זה יהושע, מפני מה נודעזעת? א"ל: מאור גדול ראיתי בים. אמר לו: שמא עיניו של לויתן ראית, דכתיב: (איוב מא) עיניו כעפעפי שחר.	ת"ר:											◇
זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא, והוא אטמא דבשרא בהדן, פתחנא ונקרינא ואנחנא אעשבי, אדמייתנין ציבי חלם אטמא וטוינן. כי הדרן לבתר תריסר ירחי שתא, חזינהו להנהו גומרי דהוו קא מלחשי.	רב אשי, אמר לי הונא בר נתן:											◇
כי אתאי לקמיה דאמימר, אמר לי: ההוא עישבא - סמתרי הוה, הנהו גומרי. דריתמא הוו.	[אמימר]											■
(בראשית א) ויברא אלהים את התנינים הגדולים - הכא תרגימו: ארוזילי דימא.	[הכא תרגימו]											◇
זה לויתן נחש בריח ולויתן נחש עקלתון, שנאמר: (ישעיהו כז) ביום ההוא יפקוד ה' בחרבו הקשה וגו'.	ר' יוחנן:											◇
(סימן: כל שעה ירדן)												◇
כל מה שברא הקב"ה בעולמו - זכר ונקבה בראם, אף לויתן נחש בריח ולויתן נחש עקלתון - זכר ונקבה בראם, ואלמלי נוקקין זה לזה - מהריבין כל העולם כולו, מה עשה הקב"ה? סירס את הזכר, והרג הנקבה ומלחה לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר: (ישעיהו כ"ז) והרג את התנין אשר בים. ואף בהמות בהררי אלף - זכר ונקבה בראם, ואלמלי נוקקין זה לזה - מהריבין כל העולם כולו, מה עשה הקב"ה? סירס הזכר, וצינן הנקבה ושמרה לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר: (איוב מ') הנה נא כחו במתניו - זה זכר, ואונו בשרירי בטנו - זו נקבה.	רב יהודה אמר רב:											◇
התם נמי ליסרסיה לזכר וליציננה לנקבה												♣
דגים פריצי.												!
וליעביד איפכא												♣
איבעית אימא: נקבה מליחא מעלי												!
איבעית אימא, כיון דכתיב: (תהלים ק"ד) לויתן זה יצרת לשחק בו, בהדי נקבה לאו אורח ארעא.												!
הכא נמי לימלחה לנקבה												♣
כוורא מליחא מעלי, בשרא מליחא לא מעלי.												!
בשעה שביקש הקב"ה לבראות את העולם, אמר לו לשר של ים: פתח פיך ובלע כל מימות שבעולם. אמר לפניו: רבש"ע, די שאעמוד בשלי. מיד בעש בו והרגו, שנאמר: (איוב כ"ו) בכחו רגע הים ובתבונתו מחץ רהב.	ואמר רב יהודה אמר רב:											◇
ש"מ: שרו של ים רהב שמו, ואלמלא מים מכסין אותו - אין כל בריה יכולה לעמוד בריחו, שנאמר: (ישעיהו י"א) לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי וגו' כמים לים מכסים, אל תקרי לים מכסים אלא לשרה של ים מכסים.	ר' יצחק:											◇
ירדן יוצא ממערת פמיים.	ואמר רב יהודה אמר רב:											◇
ירדן יוצא ממערת פמיים, ומהלך בימה של סיבכי ובימה של טבריא, ומתגלגל ויורד לים הגדול, ומתגלגל ויורד עד שמגיע לפיו של לויתן, שנאמר: (איוב מ') יבטח כי יגיה ירדן אל פיהו.	תניא נמי הכי:											◇
האי בבהמות בהררי אלף כתיב	מתקוף לה רבא בר עולא:											♣
אימתי בהמות בהררי אלף בטוחות? בזמן שמגיה ירדן בפיו של לויתן.	אלא אמר רבא בר עולא:											!
(סימן: ימים גבריא רעב)												◇
מאי דכתיב: (תהלים כ"ד) כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה? אלו שבעה ימים וארבעה נהרות שמקיפין את ארץ ישראל	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:											◇
ואלו הן שבעה ימים: ימה של טבריא, וימה של סדום, וימה של חילת, וימה של חילתא, וימה של סיבכי, וים אספמיא, וים הגדול												■
ואלו הן ארבעה נהרות: ירדן, וירמוך, וקירומיון, ופיגה.												■